

Nr 710

Av herr **Hedlund m. fl.**, angående statens skadeståndsansvar i visst hänseende.

(Lika lydande med motion nr 587 i Första kammaren)

Frågan om statens skadeståndsansvar har under årens lopp varit föremål för utredningar och flera riksdagsmotioner. Tillfredsställande lagstiftning i frågan synes emellertid alltjämt saknas.

Ett riksbekant, tragiskt olycksfall, där en familjeförsörjare för snart två år sedan dödades av en förlupen gevärskula från hemvärnsskjutningar drygt en kilometer från den plats där vederbörande befann sig, har aktualiserat en snar omprövning av samhällets skadeståndsansvar. En lagstiftning syftande till att garantera att de skadelidande — i det aktuella fallet hustru och två minderåriga barn — erhåller skäligt ekonomiskt skadestånd inom rimlig tid måste anses angelägen. Det kan icke vara en tillfredsställande ordning i ett modernt samhälle att medborgare, som genom offentlig verksamhet mister nära anhörig, länge skall sväva i okunnighet beträffande samhällets skadeståndsansvar.

Det synes rimligt att Kungl. Maj:t oavsett den juridiska prövningens utfall av dylika olyckshändelser i första hand och utan dröjsmål utger skadestånd. Frågan om eventuell regressrätt måste ur denna synpunkt sägas vara av underordnad betydelse och bör därför bli föremål för prövning först i andra hand.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att förslag snarast förelägges riksdagen beträffande nya grunder för statens skadeståndsansvar i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1964

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Nils G. Hansson

i Sundborn

i Skegrie

S. G. W. Wahlund

Sven Vigelsbo

Per Svensson

i Stenkyrka

Gustaf Svensson

Harald Larsson

Gunnar Larsson

i Vä

i Hedenäset

i Luttra